

Dosarul nr. 2ra-657/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. P. Harmaniuc)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, I. Secieru, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexandr Solomon, reprezentat de avocatul Miroslav Caus,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Lobov împotriva LTD „Auto Dream Corporation” și Alexandr Solomon, intervenienți accesorii Societatea comercială „Topauto Universal” Societate cu răspundere limitată, Serghei Solomon cu privire la încasarea în mod solidar a sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Alexandr Solomon, reprezentat de Miroslav Cauș și a fost menținută hotărârea din 26 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 26 aprilie 2016 Vadim Lobov a depus cerere de chemare în judecată împotriva LTD „Auto Dream Corporation” și Alexandr Solomon cu privire la încasarea în mod solidar a sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 04 octombrie 2013, între LTD „Auto Dream Corporation” (prin reprezentanța Societatea Comercială „Topauto Universal” SRL) în calitate de locator, Solomon Alexandr Serghei în calitate de vânzător și Lobov Vadim în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de leasing nr. 01100413, în temeiul căruia locatorul și vânzătorul s-au obligat să pună la dispoziția locatarului (Lobov Vadim) automobilul de model BMW X5 la un preț de 29 942 de euro.

A menționat că, în aceeași zi, locatarul (Lobov Vadim) i-a transmis locatorului, în persoana lui Solomon Alexandr Serghei, suma avansului în mărime de 9 000 de euro și suma de 875 de euro cu titlu de prima tranșă lunară de leasing.

A relevat că, deși locatarul i-a transmis locatorului sumele menționate cu titlu de prima tranșă lunară de leasing, locatorul nu și-a îndeplinit obligațiile asumate prin contractul de leasing nr. 01100413 din 04 octombrie 2013 și nu a pus la dispoziția locatarului nici obiectul leasingului și nici nu a restituit sumele primite.

Mai mult decât atât, obiectul leasingului (automobilul de model BMW X5) ulterior a fost înstrăinat persoanei terțe, iar pârâții rețin în mod nejustificat suma

avansului în mărime de 9 000 de euro și suma de 875 de euro cu titlu de prima tranșă lunară de leasing.

A susținut că, în adresa pârâților a fost expediată o reclamație, prin care a solicitat restituirea sumei restante, însă deși aceasta a fost recepționată de către destinatar la data de 25 martie 2016, reclamația nu a fost admisă.

Astfel, conform art. 585 și 619 din Codul civil, pârâților i-a fost calculată dobânda de întârziere în sumă de 4 588,46 de euro, conform calculului anexat la acțiune.

În temeiul art. 9, 11, 514, 572, 585, 602, 619, 666, 668, 923-930 și art. 1389 din Codul civil, art. 3 și art. 9-14 din Legea nr. 59 din 28 aprilie 2005 cu privire la leasing și în conformitate cu art. 39 alin. (3), 42, 86, 166, 167 și 174 din Codul de procedură civilă, Vadim Lobov a solicitat încasarea în mod solidar a sumei de 9 875 de euro, dobânzii de întârziere în sumă de 4 588,46 de euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 26 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani acțiunea depusă de Vadim Lobov a fost admisă și a fost încasată în mod solidar de la Alexandr Solomon și LTD „Auto Dream Corporation” în beneficiul lui Vadim Lobov suma de 9 875 de euro cu titlu de datorie și suma de 4 588 de euro și 46 de euro cenți cu titlu de dobândă de întârziere, iar în total 14 463 de euro și 46 de euro cenți, convertiți în valută națională conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii, precum și suma de 4 883 de lei cu titlu de taxă de stat. A fost încasată de la Alexandr Solomon și LTD „Auto Dream Corporation” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 3 760 de lei, de plata căreia reclamantul a fost scutit la depunerea acțiunii (f. d. 248, vol. I ,9-13, vol. II).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 mai 2019, Compania de Leasing „Auto Dream Corporation”, reprezentat de avocatul Andrei Stănilă, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d.7, vol. II).

La fel, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 13 mai 2019, Alexandr Solomon, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d.8, vol. II).

Prin încheierea din 28 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel declarată Companiei de Leasing „Auto Dream Corporation”, reprezentată de avocatul Andrei Stănilă, împotriva hotărârii din 26 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din motivul că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1) (f.d.51-55, vol. II).

Prin decizia din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Alexandr Solomon, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 512 alin. (1), 513 alin. (1) și 514, 575 alin. (1) 530, 531 666 alin. (1), 667 alin. (1), 923 alin. (1) din Codul civil (în redacția în vigoare până la 01 martie 2019) .

Astfel, instanța de apel a stabilit că la 04 octombrie 2013, între LTD „Auto Dream Corporation” în calitate de locator, Alexandr Solomon în calitate de vânzător

și Vadim Lobov în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de leasing nr. 01100413, obiectul leasingului fiind automobilul de model BMW X5, în valoare de 29 942 de euro cu achitarea primei rate de 9 000 de euro și rata lunară de leasing în sumă de 873 de euro (f. d. 29-30, vol. I).

Conform procesului-verbal de constatare din 20 mai 2015, Alexandr Solomon a menționat că, a primit de la Vadim Lobov suma de 9 000 de euro și a încheiat contractul de leasing nr. 01100413 din 04 octombrie 2013 (f. d. 35-36, vol. I).

Având în vedere că pârâții nu-și executau obligațiile asumate, la 23 martie 2016, în adresa LTD „Auto Dream Corporation” prin SC „TOPAUTO UNIVERSAL” SRL (Solomon Alexandr) a fost expediată o reclamație, prin care sa solicitat restituirea sumei de 11 000 de euro în termen de 7 zile din data notificării, care a fost recepționată de către destinatar la data de 25 martie 2016 (f. d. 41-42, vol. I).

Colegiul reține că, potrivit procurii nr. 87 din 01 mai 2013, valabilă până la 01 mai 2018, Solomon Alexandr Serghei a fost împuternicit de către LTD „Auto Dream Corporation” să acționeze în calitate de avocat al acesteia (f. d. 81-82, vol. I).

Astfel, instanța de apel a respins alegațiile apelantului precum că prima instanță în mod eronat a considerat că Solomon Alexandr reprezentant a companiei „LDT Auto Dream Corp” urmează să răspundă în mod solidar cu compania.

În această ordine de idei, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe precum că la materialele cauzei nu au fost prezentate înscrisuri care ar demonstra transmiterea de către Solomon Alexandr și/sau LTD „Auto Dream Corporation” lui Vadim Lobov a obiectului contractului de leasing nr. 01100413 din 04 octombrie 2013 și anume, automobilul de model BMW X5, în valoare de 29 942 de euro, cu titlu de posesie și folosință, cum ar fi act de predare-primire, etc., or la caz, Vadim Lobov a îndeplinit obligațiile contractuale de achitare a primei rate de 9 000 de euro și ratei lunare de leasing în sumă de 875 de euro.

Mai mult decât atât, instanța de apel a notat că la caz, în temeiul art.123 alin.(6) CPC, nu urmează a fi dovedit prin alte probe faptul invocat de Lobov Vadim, întrucât avocatul Andrei Stănilă a depus în interesele LTD „Auto Dream Corporation” referința (f. d. 75-76, vol. I) în care a menționat că, în temeiul contractului de leasing nr. 01100413 din 04 octombrie 2013, Lobov Vadim a achitat un avans în sumă de 9 000 de euro și suma de 875 de euro cu titlu de prima rată de leasing.

Cu referire la pretenția cu privire la încasarea dobândii de întârziere, Colegiul instanței de apel a reținut că prima instanță justificat a admis și a încasat în mod solidar de la Solomon Alexandr și LTD „Auto Dream Corporation”, în beneficiul lui Vadim Lobov, suma de 4 588,46 de euro cu titlu de dobândă de întârziere, conducându-se de prevederile art. 585 și art. 619 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția în vigoare până la 01.03.2019) și de calculul anexat la materialele cauzei (f. d. 9-28, vol. I).

La fel, instanța de apel a conchis că prima instanță just a încasat, în baza art. 94 alin. (1) CPC, de la Alexandr Solomon și LTD „Auto Dream Corporation”, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 3 760 de lei, de plata căreia reclamantul Lobov Vadim a fost scutit la depunerea acțiunii.

Prin urmare, Colegiul civil al instanței de apel a considerat întemeiate pretențiile reclamantului, iar hotărârea primei instanțe, legală și întemeiată.

La 11 februarie 2020, Alexandr Solomon, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și necesită a fi casată.

A invocat că Alexandr Solomon nu și-a asumat nici o obligație în nume propriu față de reclamantul Vadim Lobov, respectiv nu are nici un temei de a răspunde pentru obligațiile LTD „Auto Dream Corporation”.

Astfel, prima instanță și instanța de apel în mod eronat au considerat că Alexandr Solomon ca reprezentant al companiei LTD „Auto Dream Corporation”, urmează a răspunde solidar cu compania.

Din materialele dosarului rezultă că la momentul predării în leasing a mijlocului de transport lui Vadim Lobov, Alexandr Solomon a acționat în calitate de reprezentant a companiei LTD „Auto Dream Corporation”.

A menționat că Alexandr Solomon nu era nici administratorul sau fondatorul companiei respective.

La momentul respectiv Alexandr Solomon avea calitatea de administrator a companiei SRL „Top Auto Universal”, ca dealer oficial al LTD „Auto Dream Corp” din SUA.

La materialele dosarului este anexată procura companiei LTD „Auto Dream Corp” eliberată dlui Solomon Alexandr pentru a acționa din numele și pe contul companiei.

Astfel, Alexandr Solomon nu poate răspunde personal pentru obligațiile societății.

Mai mult, la materialele dosarului sunt anexate copiile actelor de vânzare-cumpărare a mașinii comandate de Vadim Lobov.

Aceste documente certifică faptul că banii transmiși de Lobov Vadim în sumă de 9875 de lei au fost utilizați pentru procurarea mijlocului de transport și nu au fost cheltuiți în scopuri personale de Alexandr Solomon.

A invocat că instanțele de judecată în mod greșit au aplicat normele de drept material aplicabile în speță, menționând în mod eronat că Alexandr Solomon urmează a răspunde pentru obligațiile companiei respective, ceea ce este greșit.

La 18 mai 2020, prin intermediul poștei electronice, avocatul Miroslav Cauș a depus recurs concretizat, indicând că, contractul de leasing nr. 01100413 din 04 octombrie 2013 a fost încheiat pe de o parte în calitate de vânzător de către Solomon Alexandr, pe când prin contractul de leasing nr. 01100413 din 04 octombrie 2013, anexat la dosar, acesta a fost încheiat de către Solomon Serghei din numele „Auto Dream Corporation”.

Prin urmare nu există careva înscrisuri care să ateste asumarea vreunei obligațiuni a lui Solomon Alexandr față de Vadim Lobov, deoarece obligația a fost asumată de o altă persoană, Solomon Serghei.

Mai mult, în cauza dată, în ordine de apel nu a fost citat Solomon Serghei, fiind emisă decizia în lipsa acestuia, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței

de judecată din 18 decembrie 2019, unde e menționat că citația s-a returnat instanței de apel cu mențiunea „nereclamat”.

Prin urmare, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Prin notificarea din 05 martie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Însă, intimații nu s-au folosit de acest drept.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019 a fost expediată părților la 15 ianuarie 2020, dar la actele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 11 februarie 2020 de Alexandr Solomon, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, este în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandr Solomon, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandr Solomon, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Alexandr Solomon, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru